



## MADENCİLER PANCAR ÜRETİCİLERİ YABACILAR... ZALİMLERE KARŞI OMUZ OMUZA

Bugün Yeni Çeltek'te yığıt maden işçileri yine grevdeler.

Bu grev, maden işçisiyle, pancar üreticisiyle, yabacısıyla tüm halk güçlerinin sömürücülere karşı direnişinin, ortak bir dayanım ürünüdür.

Suluova'da bir Şeker Şirketi vardır. Ve bu grev Şeker Şirketi'nin de ortak olduğu Yeni Çeltek Linyit İşletmesi'ne karşı başlatılmıştır. Bu şirket kömür üreten işçinin baş belasıdır. Pancar üreticileri de, yabacılar da bu şirketin kölesi olmuşlardır. Yani maden işçisinin ensesine yapışan aynı kene pancar üreticisinin de kanını emiyor, yabacıları da ilihine kadar sömürüyor.

Maden işçilerinin bu grevi elbetteki yine işçilerin zaferiyle noktalanacak ve sömürücü patronlar bir kez daha dize gelecekler. Ama bu bütün dertlerin ortadan kalkmasını sağlayacak mı? Elbetteki hayır bu grevin başarıyla sonuçlanması, işçilerin biraz daha az sömürülmesini getirecek, ama sömürüyü ortadan kaldırmayacak. Ve bu grevin başarıyla sonuçlanması, ancak ve ancak işçilerin-köylülerin, tüm emekçilerin dayanışmasıyla mümkün olacak. Ortak düşmana karşı böyle bir dayanışmanın gerekliliği bir kez daha ortaya çıkacak. Sömürücülere karşı mücadelede yeni bir mevzi kazanılacak...

Peki sonra ne olacak? Bugün Yeni Çeltek'te greve çıkan işçiler, grevi destekleyen köylüler şunu çok iyi biliyorlar: Türkiye'de ezilenler, sömürülenler sadece kendileri değildir; sömürücüler sadece Şeker Şirketi'nin ve Linyit İşletmesi'nin patronları değildir. Ezen sınıfların sömürücülerin, faşist güçlerin bütün su başlarını tutmuş olduğunu; devletin bunların devleti olduğunu; polislin jandarmanın, Ülkü Ocak'larının hep bunların emrinde olduğunu da biliyorlar, bilmelidirler.

Bugün ülkemiz, patronların zulüm makinası olan, işçileri yoksul köylülerin daha fazla sömürülmesine yarayan faşizm ile yönetiliyor. İktidardaki bir avuç sömürücü zorba olan oligarşi halka havatı zindan ediyor, yeni zamları gündeme getirerek emekçileri daha fazla zehiğe maskum ediyor. Faşistler tüm emekçi halk güçlerine karşı kanlı bir saldıyı sürdürüyorlar. Nasıl ki Suluova'da şeker şirketini dize getirmek için maden işçisinin, pancar üreticisinin, yabacının birlik olması gerekiyorsa; Türkiye çapında da faşizmi dize getirmek, yok etmek için tüm emekçi halk güçlerinin birlik olması, örgütlenmesi ve faşizme karşı savaşması gerekiyor. Faşizmi alt etmenin ve bunun yerine halkın kendi iktidarının kurulmasının tek yolu devrim yapmaktan geçiyor.

Bütün bunlar şunu österiyor ki, emekçi halk güçlerinin kurtuluşu için kendi güçlü kollarından başka güvenecekleri bir şey yoktur. İşte bunun içindir ki maden işçileri "Üreten Biziz-Yöneten de Biz Olacağız" diyor. Pancar üreticileri, yabacılar işçilerin bu mücadelesine omuz veriyorlar. Bu mücadeleyi yurdun dört bir yanında süren mücadele ile birleştirmeliyiz.

Evet, maden işçileri, kızıyla kızısıyla, anısıyla, bacısıyla sürdürdükleri bu grevde patronu birkez daha dize getirecekler. Yabacısı, pancar üreticisi ve devrimci gençlerle omuz omuza yürüttükleri mücadeleden bir kez daha galip çıkacaklar.

Yabacısı, Madencisi, öğrencisi, pancarcısı, bütün emekçi halkın yoksulluk ve sömürden kurtulma mücadeleleri işte böyle zalimlere, patronlara ve onların uşağı faşist köpeklerle vura vura güçlenecek.

Güçlenecek ve emekçi halklarımızın faşizme karşı birleşik devrimci savaşı tüm ezilenlerin nihai zaferine kadar sürecektir.

Zafer madencilerin, pancar üreticilerinin, yabacıların ve tüm ezilenlerin olacaktır.

KAHROLSUN FAŞİZM  
YAŞASIN MÜCADELEMİZ!



# YENİ ÇELTEK'TE MADEN İŞÇİLERİ GREVDE...

DİSK'e bağlı Yeraltı Maden İş Sendikası işçileri, sömürüye zulme boyun eğmemeleri, zulmün zorbalığını karşısında örgütlü bir şekilde dikilmeleriyle tanınırlar. İçinde bulunduğumuz günlerde Yeraltı Maden İş Sendikasının yığıt işçileri bir yıla yakın bir süredir Hekimhan'daki grevlerini kararlı bir şekilde sürdürürken, bu kez Yeni Çeltek Kömür ve Madencilik A.Ş.'ne bağlı Merzifon Yeni Çeltek Linyit İşletmesi ile Çizre-Şırnak Asfalt İşletmesi işyerlerinde de greve başlamışlardır.

1 Ocak 1978 tarihinde başlatılan toplu sözleşme görüşmelerinde işverenin işçilerin yeni hak ve taleplerini kabul etmemesi, geçen dönem sözleşmesiyle kazanılan hakları geri almak istemesi, iş ve can güvenliği gibi hayati istekleri ve maden işçilerinin yaşamlarını sürdürmek için artırılmasını istedikleri ücret ve sosyal hakları kabul etmemesi üzerine grev kararı alınmıştır. 12 Mayıs 1978'de Çizre-Şırnak'ta ve 22 Mayıs 1978'de de Merzifon Yeni Çeltek Linyit İşletmesi'nde grev uygulaması başlamıştır. Grevler, maden işçilerinin işyerlerindeki haklarını elde etmek, sömürü düzenine karşı taleplerini dile getirip sınıfsal kurtuluşlarını yolunu öğrenmek ve bunun gerekliliğini yerine getirmeye çalışarak uygulanmaktadır.

Evet, şimdi gündemde grev vardır. Yığıt Maden işçileri "Üreten Biziz-Yöneten de Biz Olacağız" diyerek patronun karşısına dikilmiştir. Maden işçileri, bir kez daha, en doğal haklarını söke söke almak için greve gitmişlerdir. "Hak verilmemiş alınıyor" diye greve çıkmışlardır. Yeni Çeltek patronları yeni talepleri kabul etmek bir yana, geçen dönemde kazanılmış hakları bile geri almaya kalkmışlardır. İşçilerin en doğal haklarını gasp etmeye yönelik bu tutumlarını "uzlaş-tırma" kurullarında da sürdürmüşlerdir. Alın gücü hızla düşen TL'nin hızla artan fiyatların, sosyal hakların ücretle değerlendirilmesi gibi yeni yüklerin, yeraltında ölümle mücadele ederek çalışan maden işçilerinin omuzlarına daha ağır bir şekilde yüklediği bir dönemde, bu patronlar ücret taleplerini güllünc denemek rakamlarla cevaplandırmışlardır. Fakat işçilere "üretimin artırılması gerektiğini" söylemeye ve onlardan "daha fazla kömür çıkarmak için daha fazla çalışmalarını" istemeye de cesaret edebilmişlerdir. Böyle bir şey bütün patronların bilinen özelliğidir. Ve Yeni Çeltek patronlarının bu istekleri de Türkiye'deki yerli-yabancı sermaye ittifakının bir istegiğidir.

Türkiye Şeker Fabrikalarının bir alt kuruluşu olan Yeni Çeltek Linyit İşletmesi'ndeki üretimin esas amacı, yoksul halkımıza daha ucuz kö-

mür vermek değil, kömürü ucuzlaştırarak şeker fabrikasının zararlarına ucuz güdü sağlamaktır. Bu durum apaçık ortada duran bir gerçektir. Yoksul yöre halkının, köylünün bin lira ödeyerek satın alabildiği kömürü, şeker fabrikaları 435 veya 595 liraya almaktadır. Şirketin ortağı durumunda bulunan Amasya ve Merzifon belediyeleri de, belediye sınırları içerisinde oturan yoksullara bu kömürü 1000 lira ya da 1150 lira gibi fiyatlarla satmaktadır.

Aynı patronlar, böylece yoksul halkı da sömürmektedirler. Üstelik bu sömürülerini maskelemek için pancar üreticisi köylülerini şeker fabrikasına güya "ortak" etmişlerdir. Oysa bu sömürüyü gizlemek için başvurdukları iğrenç bir aldatmacadan başka bir şey değildir. Çünkü pancar üreticisi köylüler bin liraya dahi kömür alıp yakamamaktadırlar. Tıpkı yeraltı maden işçileri gibi pancar üreticisi köylüler de bu acımasız sömürüye karşı çıkmadılar. Madem ki şeker fabrikasına ortak görünmektedirler, böyleyse onlarda kömürü şeker fabrikasının almış olduğu ucuz fiyatla satın alabilmelidirler. Bu hakkın kazanılması ise pancar üreticilerinin maden işçileri ile birlikte omuz omuza yürütecekleri mücadeleden geçmektedir. Bu doğrultuda, yoksul köylüler, pancar üreticileri kooperatifinin yönetimine gelmek için kararlı bir mücadele sürdürmelidirler. Bu mücadele, hem yoksul köylülerin kendi çıkarları gereğidir hem de maden işçilerinin mücadelesine hız katacaktır.

Büyük karn Türkiye Şeker Fabrikalarına aktığı bu zincirleme sömürü mekanizmasını patronların, zarar ettikleri gerekçesini göstererek işçilerin haklı taleplerini kabul etmeye yanaşmayınca işçilerden hak ettikleri cevabı da anında almışlardır. Artık Yeni Çeltek'teki bu durumu işçilerin kararlı mücadelesi, yani grev uygulaması belirleyecektir...

Bu mücadelede zafer, gene Yeni Çeltek işçilerinin olacaktır. Bütün emekçilerin desteğiyle ve birlik içinde kararlı bir şekilde mücadele eden işçilerin olacaktır.

- KAHROLSUN ZAM-ZULUM-ZINDAN DÜZENİ!

- KAHROLSUN İŞÇİ SINIFININ VE EMEKÇİ HALKIMIZIN DÜŞMANLARI, SÖMÜRÜCÜ ZALİMLER!

- YAŞASIN MADEN İŞÇİLERİNİN SÖMÜRÜ VE ZULME KARŞI MÜCADELESİ!

- KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!





# pancar kooperatifleri

PANCAR ÜRETİCİSİ KÜÇÜK AİLESİNİN DURUMU MİLYONLARCA KÜÇÜK ÜRETİCİNİNKİNDEN FARKLI DEĞİL, TÖTÜNDE, HAŞHAŞDA, AYÇİÇEĞİNDE, FINDIKTA, ÖZÜMDE DURUM NEYSE BEŞ AŞAĞI BEŞ YUKARI PANCARDA DA DURUM AYNI. YANİ İKİYÖZ BİNİN ÜZERİNDE PANCAR ÜRETİCİSİ AİLENİN BÜYÜK ÇOĞUNLUĞU SÖMÜRÖDEN, SOYGUNDAN NASİBİNİ ALMAKTA, ÇOLUĞUYLA, ÇOCUĞUYLA ALİNERİNİ TOPRAĞA AKITAN PANCAR EKİCİSİ GEÇİMİNİ SAĞLAMAYA ÇALIŞMakta, BUGÜN PANCAR ÜRETİCİSİ BİR AİLENİN ELİNE PANCAR SATIŞINDAN AYDA ORTALAMA BİN LİRA GEÇMEKTEDİR. BÜTÜN BİR YIL BOYUNCA AKITTİĞİ ALİNERİNİN, EMERİNİN ÖRÜNÜ, PANCARINI ŞEKER FABRİKALARININ KAPISINA YIĞMakta VE GERİSİNİ BÜYÜK BEYLER TAKDİR ETMEKTEDİR. KİLOSUNA 62 KURUŞ MU VERİRLER 65 KURUŞ MU ORASINA AKIL ERMEZ. AKLI ERENLER, YANİ ŞEKER FABRİKALARININ PATRONLARI PANCARI EN UCUZUNA KAPATMAYA ÇALIŞIRLAR Kİ KARLARI ARTSIN. SÖZÜN KİSASI PANCARI ÇOK UCUZA, DEĞERİNİN ALTINDA FİYATLARLA ALMAKTADIRLAR. ÇONKO KENDİLERİNDEN BAŞKA ALICI YOKTUR VE PANCAR ÜRETİCİLERİ DEVRİMCI BİR ÖRGÖTE SAHİP DEĞİLLERDİR, BİRLİKTEN YOKSUNDURLAR.

SÖMÜRÖNÜN, SOYGUNUN BİR DE ÖTEKİ YANİ VAR. KÜÇÜK ÜRETİCİ PARASINI GİYECEĞE, YİYECEĞE, İLACA, GÖBREYE HARCAMAKTADIR. BUNLARI DA PAHALIYA YANİ DEĞERLERİNİN ÇOK ÖSTÜNDE FİYATLARLA SATIN ALMAKTADIR. ÇONKO PİYASAYA BİRKAÇ BÜYÜK FİRMA HAKİMDİR. BÖYLECE BİR AVUÇ YERLİ YABANCI PARABABASI GÖBEĞİNİ ŞİŞİRMEKTE, CEBİNİ DOLDURMAKTADIR, ÖTE YANDAN DOLAYLI VERGİLERLE DE PARANIN GERİ KALAN KİSİMİ DA ELİNDEN GİTMEKTE VE SONUÇTA BİR AVUÇ PARABABASININ ÇIKARINA KULLANILMAKTADIR.

KÜÇÜK ÜRETİCİNİN GEÇİMİNİ SAĞLAMASI İÇİN BİR YOL KALMAKTADIR, O DA TEFECDİDEN, FAİZCİDEN BORÇ PARA ALMAK: YANİ SÖMÜRÖNÜN VE YOKSULLUĞUN KATMERLİSİNE ZİNCİRLENMEK.

## PANCAR KOOPERATİFLERİ NE YAPAR?

YETKİLİ AĞIZLAR, YANİ DEVLET ADAMLARI, POLİTİKACILAR, PATRONLAR HER FIRSATTA KOOPERATİFLERİN NİMETLERİNDEN BAHSETMEKTEDİRLER, KOOPERATİFLERİN VATANA, MİLLETE VE DE MİLLİ EKONOMİ İÇİN NE KADAR HAYIRLI KURULUŞLAR OLDUĞUNU BALLANDIRA BALLANDIRA ANLATMAKTADIRLAR. KOOPERATİF NEDEN HAYIRLI BİR KURULUŞTUR? KİMİN İÇİN HAYIRLIDIR?

AMAÇ PANCAR ÜRETİCİLERİNİN SIRTINDAN VURGUN VURMAK OLUNCA ONLAR İÇİN KOOPERATİFLER GERÇEKTEN HAYIRLI BİRER KURULUŞ OLMAMAKTADIR. ÇONKO BUGÜN BEŞ-YÖZBİNİN ÜZERİNDE PANCAR ÜRETİCİSİ, TESPİT EDİLEN TABAN FİYATI ÜZERİNDEN PANCARINI ÖYESİ OLDUĞU KOOPERATİFLERE VERMEKTE, ORADAN DA ŞEKER ŞİRKETİNE SATILMAKTADIR. TABAN FİYATI İSE PARABALARININ DEVLETİ YARAFINDAN TESPİT EDİLMEKTEDİR. YANİ PANCAR UCUZA KAPATILMAKTADIR. BÖYLECE ŞEKER ŞİRKETİNİN KARLARI ARTMAKTADIR. ELDE EDİLEN TATLI KARLAR İSE ORTAKLARA YANİ BANKALARA, DEVLETE, ORADAN DA BİR AVUÇ PATRONUN CEBİNE İNMEKTEDİR.

PEKİ BU NASIL OLMAMAKTADIR? KOOPERATİF ÜYELERİNİN SÖZ HAKKI YOK MUDUR? KOOPERATİFLER DAYANIŞMA İÇİN HAKLARINI SAVUNABİLMEK İÇİN KURULMAMIŞ MIDIR? İŞİN BU TARAFI DA KİTABINA UYDURULMUŞTUR. YÖNETİM KÜÇÜK ÜRETİCİLERİN ELİNDE DEĞİLDİR. SÖZ SAHİBİ OLAN ŞEKER ŞİRKETİ VE BİR AVUÇ BÜYÜK TOPRAK SAHİBİDİR. MÖDÜRÜ, YÖNETİCİLERİ DE ONLARDAN SORULUR, ONLAR NE DERSE O OLUR. İŞLEYİŞ, ŞE-

## yabancı



SİZLER HİÇBİR SOSYAL GÜVENCESİ OLMAYAN EMERKİLERİNDE ŞEKER FABRİKASI PATRONLARININ KEYFİ, ÇIKI ÇALIŞMaktasınız. SİZLERİ ALABİLDİĞİNE SÖMÜRÖN, KARLAR, PANCAR ÜRETİCİLERİNİ DE, ŞEKER FABRİKASI İÇİLERİNİ DE AYNI ŞEKİLDE SÖMÜRMEKTEDİR.

KURTULUŞUMUZ MADEN İŞÇİLERİYLE, PANCAR ÜRETİCİ GÜÇLERİYLE BİRLİK OLMaktan VE BİZLERİ SÖMÜRÖLE PEKLERİ OLAN FAŞİST ÇETELERE KARŞI BİRLİK OLMAK GEÇMEKTEDİR.

YABA İŞÇİLERİ!

"SULUOVA DİK DER" ÇATISI ALTINDA BİRLEŞELİM. ÖRGÜ MAYALIM Kİ ÖRGÜTSÜZ HALK KÖLE HALKTIR. KÖLELİK MÜCADELEYE ATILALIM. PANCAR ÜRETİCİLERİNİN M GREVDEKİ MADEN İŞÇİSİ ARKADAŞLARIMIZA DESTEK OL

VE HEP BİRLİKTE HAYKIRALIM:

-KURTULMAK YOK TEK BAŞINA  
YA HEP BERABER YA HİÇ BİRİMİZ!

- ÜRETEN BİZİZ, YÖNETEN DE BİZ OLACAĞIZ!

KER ŞİRKETİNİN YANİ ZİRAAT BANKASI'NIN, İŞ BANKASI'NIN, SÖMERBANK'IN, MALİYE BAKANLIĞININ YANİ DEVLETİN ÇIKARINADIR. YANİ HERŞE RİRA İŞLEM

BU SÖMÜRÖ-SOYGUN DÜZENİNDE KOOPERATİFLER GERÇEK AMAÇLARINDAN SAPTIRILMIŞTIR. KÜÇÜK ÜRETİCİLER ÜZERİNDEKİ SÖMÜRÖNÜN DAHA DA YOĞUNLAŞTIRILMASINDA BİR ARAÇ OLARAK KULLANILMAKTADIR.

BİNLERCE PANCAR ÜRETİCİSİNİN KOOPERATİFLERDEKİ KÜÇÜK PAYLARI TOPLANINCA MİLYARLARCA LİRAYI BULMAKTADIR. BU PARALAR İSE BİR AVUÇ PARABABASININ KARLARINA KAR KATMALARI İÇİN KULLANILMAKTADIR.

ÖTE YANDAN ÜYELERİN Dİ YANA, BAŞI MAKTADIR. İZİNİ VERDİ GELİYOR VE İÇİN ZORLU KENARA Y. GELDİĞİNDE DE VARSA P YOR. BÖYLE MÜŞ OLUYO LÜPANCARI





# İşçileri ve küçük üreticiler

## ar!

AY SONRA ALABİLİYOR. İŞTE KOOPERATİFLERİN FAYDALARI. YÖNETİM SÖMÜRCÜLERİN, SOYGUNCULARIN ELİNDE OLDU MU İŞLER TIKIRINDA GİTMEKTEDİR.

KOOPERATİFLERİN İŞTİRAKLERİNDEN KAZANDIĞI PARALAR İSE KOOPERATİFLERLE EN FAZLA İŞ YAPANA GİTMEKTEDİR. YANI DOĞAL OLARAK PARASI ÇOK OLAN BÜYÜK TOPRAK SAHİPLERİ KOOPERATİFLE DAHA ÇOK İŞ YAPMAKTADIRLAR. SONUÇTA KAR DAĞITILIRKEN EN FAZLA PAY YİNE BÜYÜK TOPRAK SAHİPLERİNE, ZENGİN KÖYLÜYE DÜŞMEKTEDİR. ÇOĞUNLUK İSE AMASYA'DA OLDUĞU GİBİ KENDİ PAYLARINI ALMAKTADIRLAR. ÖTE YANDAN YENİ ÇELTEK'TE MADEN İŞÇİLERİ YOĞUN BİR ŞEKİLDE SÖMÜRÖLÜYÖRLER. SÖMÜRÖYÜ AZALTABİLMEK İÇİN DİRENİYÖRLER. İŞTE O ZAMAN BİNLERCE KÖYLÜYE KOOPERATİF ÜYESİ OLDUKLARI HATIRLATILYOR. İŞÇİLERLE, KÜÇÜK ÜRETİCİLER KARŞI KARŞIYA GETİRİLİYOR. BÖYLECE KOOPERATİFİN YARARI ORTAYA ÇIKIYOR. ÖYLEYSE BU YARARI TERSİNE ÇEVİREBİLMEK İÇİN NE YAPMALI. ÇOĞUNLUĞUN ÇIKARLARI NASIL SAVUNULABİLİR?

## KÜÇÜK ÜRETİCİLER YÖNETİME

BUGÜNKÜ SÖMÜRÜ DÜZENİ KÖKÜNDEN DEĞİŞTİRİLMEDİKÇE, KOOPERATİFLER KÜÇÜK ÜRETİCİLERİN ÇIKARINA İŞLEYEMEZ. ONLARIN SÖMÜRÖDEN KURTULUŞUNU SAĞLAYAMAZ.

ANCAK KOOPERATİFLERİN KİSMEN DE OLSA YOKSUL PANCAR ÜRETİCİLERİNİN YARARINA İŞLEYEBİLMESİ, SÖMÜRÖYE KARŞI DAYANIŞMANIN SAĞLANABİLMESİ İÇİN YÖNETİMDE ONLARIN SÖZ SAHİBİ OLMALARI GEREKİR. YANI KOOPERATİFLERDE YÖNETİCİLER ŞEKER ŞİRKETİ YARAFINDAN DEĞİL BİZZAT KÖYLÜLER TARAFINDAN SEÇİLMELİDİR. KÜÇÜK ÜRETİCİLERİN HAKLARI, ÇIKARLARI ANCAK YİNE KENDİLERİ TARAFINDAN SAVUNULABİLİR, YOKSA ŞEKER ŞİRKETİNİN SÖMÜRÜ TARAFINDAN DEĞİL.

ANCAK İŞ BUNUNLA DA BİTMEMEKTEDİR. SADECE YÖNETİME GELMEK ESAS ÇÖZÜM OLAMAZ. ÇÜNKÜ KOOPERATİFLERİN KARŞISINDA ŞEKER ŞİRKETİ VARDIR. BANKALAR VARDIR. DEVLET VARDIR. KANUNLAR ONLARIN ÇIKARINADIR.

ÖYLEYSE, GERÇEK KOOPERATİFLER İŞÇİLERİN, EMEKÇİLERİN, KÜÇÜK ÜRETİCİLERİN, YOKSUL KÖYLÜLERİN BERABERCE BU SÖMÜRÜ VE SOYGUN DÜZENİNDEN KURTULUŞLARIYLA KURULABİLİR. KOOPERATİF ÜYELERİNİN GERÇEK DAYANIŞMALARI, HERKESİN HAKKI OLANI ALABİLMESİ, TOHUMUNU, PULUGUNU, İLACINI, GÜBRESİNİ GERÇEK DEĞERİNDEN SATIN ALABİLMESİ, İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN, ORTAK KURTULUŞ MÜCADELESİYLE OLACAKTIR. ALIN TERİNİN İŞGÖCÜ HAKKININ ALINABİLMESİNİN TEK YOLU BUDUR.

BU YOZDEN, İŞÇİLERİN-KÖYLÜLERİN VE TÜM EZİLENLERİN KURTULUŞUNUN TEK YOLU DEVRİMDİR

YERLİ YABANCI PATRONLARIN ÇIKARLARI İÇİN KEMERLERİ SIKAMAYIZ... FAŞİSTLERİN, İKTİDAR OLMAK İÇİN, KENDİLERİNE TARAFTAR BULMAK İÇİN SÖYLEDİKLERİ YALANLARA KANMAYIZ

Artan ve zorlaşan hayat şartlarında biz işçilerin istekleri karşısında "ülkemizin zor şartlarında işçiler fedakarlıkta bulunmalıdırlar" denilerek bir gerçek saklanmaktadır. Nedir ülkemizin zor şartları? Devletin kasanı bomboğsa bunu işçiler, köylüler mi boşalttı? Döviz kalmadıysa işçiler, köylüler halkımız mı bu dövizleri kredi diye alıp tüketti? Yok... Hepsi patron sınıfının kar hırsıyla saldırılarına sonuna bitti. Devlet hazinesi denilen ve bizlerden toplanan vergilerden oluşan bütçe patron sınıfına kredi ismi altında peşkeş çekildi. Patron sınıfının karı için ve Avrupalar'da Amerikalılar'da gezip tozmalari için Almanya'da çalışan işçi arkadaşlarımızın getirdiği dövizler, tüketildi.

Şimdi zıya patron sınıfı ya da, bittik yaygaralarını "ülkemiz batıyor, işçiler işverenler elele verip daha çok çalışmalılar, daha çok mal üretmeliiler, çok şey istememeli fedakarlık etmeliyiz, son Türk devletini yaşatmak için" duyuyorlar. Ne menem şeydir ki, her çırpınışta halktan yardım umanlar kat üzerine kat, han üzerine han kurarken, sofralarından kuş sütünü bile çıkarmayıp Amerika seyahatlerini sürdürürlerken bizler hiç aklı gelmiyor.

Söyledik, yine söylüyoruz. İşçi ücretlerinin artması, toprak ürünlerinin tabii fiyatlarının yükseldiği pahalılığın sebebi değildir. Bu patronların kar hırsıdır.

İşçilerin, köylülerin, yoksul halkın artından soygun ve sömürüyle bir avuç zorbannın geçilmesi olan ve dün den gelip bugün sömürülen kapitalist düzenin içinde kalırlık sorunlar çözülmez. Ne oldu? Yabancı bankalar kredi verdi, sömürücü ülkeler kapı açtı, kriz biraz da olsun atlatıldı diyorlar.

Tabii paramızın değerini düşürülmesini istedikler yaptık, yatırımları azaltın dediler tamam dedik, ücretleri düşürün tabii fiyatları düşük tutun dediler, yaptık. Eee... Karşılığında bizi, yani çocuğumuzun çocuğunu borç altında bırakan emperyalist ülke bağımlılığını artıran kararlar alınan, kredi adı altındaki borçlarla ve yabancı yatırımlarla rahatlatılıyor. Kim rahatlayan bütün bunlardan sonra? Patron sınıfı...

Bir de üstüne üstlük patron sınıfının her an kullanmaya hazır beklettiği eli kanlı faşist çetelerin saldırıları da arşa ulaştı. Bir dönem palazlanıp devletin bir organı hükümeti ele geçiren şimdi kudurganlaşan faşist çeteler, halkı devrimcileri işçileri, köylüleri bir taraftan kandırmanın yollarını ararken bir taraftan da öldürüyorlar. Artan fiyatları, düşük ücretleri ve tabii fiyatları gösterip bizleri kandırmaya çalışıyorlar. Kendilerinin saflarını çoğaltıp iktidar olmanın yollarını arıyorlar. Oysa bizzat kendileri bu düzenin koruyucularıdır. Hem de kan akıtarak, bakı ve terle.

Önce de söyledik yine söylüyoruz. Bütün bunların nedeni kara dayalı bu düzendir. Bu düzenin içinde hiçbir sorunumuz çözülmez. Yabancılarla elbirlik etmiş patronların atlarına cirit attıkları, tefeci, bezirgan ve vurguncuların kuyruk salladıkları bu düzen ters yüz edilmedikçe, yani üreticilerin yönetici oldukları bir düzen getirmediğimiz sürece kurtuluş yoktur.

Faşistlerin bu yalan ve aldatmacalarının yanında saldırıları, barış çağrıları çıkararak, karıştırmaya çalışıyor. Bu doğrudan doğruya kendi kendimizin intiharı demektir. Nerede görülmüştür düşmanın topuyla tüfeğiyle, tankıyla, uçakıyla saldırısı diplomatik çağrılarla durdurulmuş. Bizi, yani işçileri, köylüleri, yoksul halkı patron sınıfına gık dedirtmeden teslim etmek olan, patronların dilettiği ücretle dilettiği şekilde köle gibi çalıştırmak olan faşizm, faşistlere barış önerilmez, istenmez.

İŞYERİNDEN DOĞAN HAKLARIN ALINMASI İÇİN SÜRDÜRÜLEN VE MÜCADELENİN BİR ŞEKLİ OLAN GREV BAŞARIYA ULAŞACAKTIR.

BU MÜCADELE, AYNI ZAMANDA İŞÇİ SINIFININ, YOKSUL KÖYLÜLERİN, EMEKÇİ HALKIN BAŞ DÜŞMANI VE YERLİ YABANCI PATRONLARIN SOYGUN, SÖMÜRÜ ARACI FAŞİZME KARŞI DA MÜCADELEDİR.

BU MÜCADELE, EZİLEN-HORLANAN, SOYULAN VE SÖMÜRÜLENLERİN OMUZ OMUZA VERDİĞİ BİR MÜCADELEDİR.

Yeni Çeltik işçileri olarak işyerinden doğan haklarımız için grev silahını omuzladık. Sınıfımızın mücadelesinde bugüne kadar düşürmediğimiz mücadele silahımızı yine düşürmeyeceğiz.

Bu mücadele, aynı zamanda pancar üreticisi köylü arkadaşlarımızın mücadelesidir.

Bu mücadele, ürettiğimiz kömürden halkın da yararlanması için sürdürülen mücadeledir.

Bu mücadele, haklarımızı vermemekten öte kazanılmış haklarımızı almaya çalışan, kendi çıkarları için bizleri daha ağır hayat şartlarında çalıştırmaya çalışan patron sınıfına karşı mücadeledir.

Ve bu mücadele, yalan ve yutturmacalarıyla kendisine taraftar olmaya çalışan faşistlere ve soygun sömürünün alabildiğine sürdüğü, kurpundan ipe, döpçükten, zindana kadar uzanan, işsizlik ve yokluğun cirit attığı faşizme karşı mücadeledir.

YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN, EMEKÇİ HALKIN DEVRİMCİ BİRLİĞİ!



# yeni çeltek işçilerinin mücadelesi



Yeraltı Maden-İş Merzifon Yeni Çeltek Linyit İşletmesi işyerinde 1975 yılının Ağustos ayında örgütlendi. 1975 yılına gelinceye kadar bu iş yerinde önceleri (Türk İş) Maden Federasyonu'na bağlı sarı sendika ve gangster sendikacılar vardı. İlk aşamada işçilerin büyük bir bölümü, sarı sendikacının verdiği işten atılma, oradan oraya sürülme korkusu nedeniyle, Yeraltı Maden-İş'e sığınmamıştı. "Ne de olsa bu da bir sendikadır" diyorlardı.

Yeraltı Maden-İş devrimci sendikal anlayışı, anatüzük ve örgütlenme biçimi gereği, işçileri yirmişer kişilik işçi konseyleri birimlerinde örgütledi. İşçilerin anlayabileceği dilde kısa kısa eğitim çalışmaları, vardiya toplantıları yaparak işçilere en genel doğruları aktarmaya başladı. Elbette böyle çalışmalardan hoşnut olmayanlar da vardı. "Bu işçiler hiç birşey anlamaz, hiç birşey yapamazlar, herşeyi biz yaparız" diyenler vardı.

Bütün bu çalışmalar sürerken, toplu iş sözleşmesi dönemi de yaklaşıyordu. İşçilere toplu sözleşmenin, ücretin, iş gücünün, artık değerinin, işçilerin iş güçlerini daha fazla sömürme aracı olan primin ne olduğu anlatılıyordu. Bu anlatılanlardan sonra, işçilere bilgi-anket fişleri dağıtıldı. Konseyler vasıtasıyla işçilerin istekleri belirlendi. Bütün anket fişleri taranarak toplu sözleşme taslağı hazırlandı. Bu çalışmalardan, işçilerin kendi isteklerini böyle ortaya koymasından, patron ve eski (sarı) sendikacılar tedirgin oluyordu. "İşçiler de çok oluyor, işçiler taslak hazırlamıyorsa, Sendika varken işçilere sorulur mu hiç" diyerek rahatsızlıklarını belli etmeye başlıyorlardı. Sözleşme dönemi gelmişti. Masaya oturulacaktı. Eski (sarı) sendikacılar masaya kendilerinin oturacaklarını, önceden kararlaştırılmış olan işçi isteklerinin önemli olmadığını söylüyorlardı. Bütün işçilerin katıldığı ortak toplantıda sözleşme görüşmelerine katılacak işçiler belirlendi. Masaya oturulduğunda patron ve eski (sarı) sendikacılar oldukça rahat-uz oldular. İsteklerin hiçbirini kabule yanaşmadılar. Uyumazlığa girdiler.

Bundan sonra, iş grev kararı almaya kalmıştı. Ve 5 Mayıs 1976'da grev uygulaması başladı. Grev, yoksul köylüler, devrimciler ve çevre demokratik kitle örgütleri tarafından destekleniyordu. 23 gün süren bu şanlı grev kırmızıya çalışıldı. Fakat grev kurdularında da başarı olamadılar. Çünkü grev 500 işçinin ve çevredeki tüm emekçilerin emekçi halk güçlerinin grevi olmuştu. Tüm halk güçlerine mal olmuştu.

Patronun verdiği "grevi kırma" görevini yerine getiremeyenler, yani grevi kırmayanlar, toplu sözleşme imzalanınca bu kez yeni oyunları başurdular. Patronun sömürsü yanında, işçileri sömüren diğer güçler, yani işçilerin sırtından açığa para kazananlar, işletme satışı 300-400 TL olan kömürü 800-1000 TL'ye satanlar karaborsacılık yaparak yeni oyunlara başvurular. Çevredeki zenginlerle ilişki kurdular. "Kitap okumuş kişilerden" (!) bilgi aldılar. Bir de açığa kazandıkları bu paralarla sözde "işçi önderi" durumundaki bazı kişileri de satın alabildiler. Daha ne yapacaklardı? İşçiler bunların gerçek yüzünü görmüşü bir kez. Artık bunlar için tek bir seçenek kalmıştı: İşyerinde olay çıkarmak! Olaylar, gangster sendikacıların beslemelerinden bir tanesinin otomatik ulahını

çekerek işçilere rastgele ateş etmeye başlamasıyla alevlendi. İşçiler kendilerini yığıtçe savunmasını bildiler. Olayın daha da büyümesini, ölü sayısının artmasını engellediler ve bu hunharca saldırıyı defetmesini başardılar. Bu olaylar sırasında işçiler bir gerçeği de kendi gözleriyle gördüler: Şeker fabrikasının bir alt kuruluşu olan Yeni Çeltek İşletmesi'nde, onca zamandır meydana gelen iş kazalarına hiç bir kere ambulans gelmemişken bu olayların içinde Şeker Fabrikası'nın ambulansı hemen "Yetiştii" ... Bu durumu gören işçiler haklı olarak şu soruya cevap bulmaya çalışıyorlardı: Bu olayların ortaya çıkacağından acaba Şeker Fabrikası patronlarının daha önceden haberi mi vardı?

Olaylardan sonra Yeni Çeltek'e, kaymakamı valisi ve tüm yetkili kişileri doldu. Hep bir ağızdan "bu çalışma yerli-yabancı, alevi-sünni çalışmasıdır" dediler! Olayın daha da körüklemeye, işçiler arasında nifak tohumları serpmeye, onları birbirine düşürmeye, olayların baş sorumlu ve suçlusunu gizlemeye çalışıldılar.

Yeraltı Maden-İş Sendikası bütün bu gelişmeleri doğru değerlendirdi. Bütün işçileri bir araya getirerek işçilerin birlik ve beraberliğini sağladı. Valinin, alay komutanının ve işletme yetkililerinin ocağın açılmasını engellemeye yönelik çabalarını boşa çıkarmasını başardı. Ve işçiler üç gün sonra birlik ve beraberlik içinde çalışmaya başladılar.

Asıl suçlu, suçunu gizlemek için Karadeniz'li işçilerin işten ayrılmasını emretti. Ayrılmamaları halinde kötü şeylerin olacağı şeklinde tehditler savundu. Yeraltı Maden-İş sendikası bu durum karşısında bütün Karadeniz'li işçileri bir araya getirerek onlara olayların içyüzünü anlattı. İşten ayrılmamaları gerektiğini anlattı. İşçiler sendikacının açıklamalarını kabul ettiler. Karadeniz'li emekçiler, doğa şartları ve coğrafi ortam gereği "doğuştan gurbetçi"dirler. Bir kısmının gelir kaynağı deniz, bir kısmının ise denize bakan dağ yamaçlarıdır. Çoğunluğu, ekmeğe parasını "gurbetçilik" yoluyla kazanır. Gurbette çalışan Karadeniz'li emekçiler arasında "hemşerilik, bölgecilik" bağları çok sıktır. Hele bir de bunlar bilinçlendirilmemişse, bu bağları yıkmak çok zor olur. Patronlar bu bağları kendi çıkarları yanında kullanır. İşte Yeni Çeltek'te çalışan Karadeniz'li işçiler de kısmen bu ilişkilere teslim olmuşlardı. Yeni Çeltek'teki sarı ve Gangster sendikacılar da bu ilişkileri kendi gerici emelleri için kullanmayı kısmen başardılar. Ama kesinlikle Yeni Çeltek'de çalışan Karadeniz'li işçilerin hepsini kandıramadılar, sadece bir kaç tanesini yanlarına alabildiler. Zaten Yeraltı Maden-İş Sendikası da Karadeniz'li işçilerin patronların ve sarı sendikacıların entrikasını anlatmıştı. İşten ayrılmamaları gerektiğini söylemişti. Karadeniz'li işçilerin büyük çoğunluğu Yeraltı Maden-İş'in safında yer aldı. Greve dört elle sarıldılar, aktif görev aldılar. Ama ne varki yukarıda sözü edilen yapı ve baskı sonucu, gangster-sarı sendika çemberinin tam olarak kırılmıy olduğu söylenemez. Bazı Karadeniz'li işçiler, sarı sendi-

kanın yanında yer almaya da, işçi arkadaşlarına düzenlenen saldırı karşısında susmak zorunda kaldı. Yeraltı Maden-İş Sendikası ve mücadelesini sonuna dek güvendiklerini söylediler. İçinde buldukları çıkmaza lanet okudular. "Biz çalışmak istiyoruz, işten ayrılmak istemiyoruz, ama ne yaparsanız ki evimizin yolu onların evinin önünden geçiyor" diyerek işlerini terketmek zorunda kaldılar.

Bu tür olayların çıkartılmasındaki asıl amaç ortada duruyordu: Yeraltı Maden-İş Sendikasını bu işyerinden söküp atmak! Yeraltı Maden-İş Sendikası ve üyeleri bu oyunu boşa çıkarmasını bilmişlerdi. Daha sonra düzenli bir çalışma ortamına geçildi. Yeni şube seçimleri yapıldı. Seçilen yönetim, kömür karaborsacılığı yaptı. İşverenle yapılan prim görüşmelerinde işçilerden, sendikadan gizli patronla görüşmeler yapmaya kalktı. Yeraltı Maden-İş Sendikası bu duruma da müdahale etti. Şube yönetiminin bu sahtekar tavır bütün işçilere açıklandı. İşçiler bu kişilerin sendikadan ihraç edilmesi kararını aldılar. Daha sonra disiplin kurulunun aldığı kararla, "işçilerin birlik ve beraberliğini bozmak, işçilerin birlik ve beraberliği açısından affedilmez bir suç olan faşizm propagandasını yapmak" suçlarından bütün işçiler tarafından yarıplandı. Ve işyerinden kovuldular.

Patron bu adamları, kovuldukları halde aylarca, işyerinde çalıştırmış gibi para ödedi. Bir de göstermelik bir sendika, yani sarı sendika kurdurdu. Yeraltı Maden-İş'in ve işçilerin kararlı tutumu karşısında bu besleme sendika elbetteki amacına ulaşamadı. Bu arada şube seçimleri yeniden yapıldı. Çalışmalar olumlu bir yönde geliyordu.

Ne var ki sendika içinde bu kez bir başka sorun ortaya çıktı. Sendika içinde, işçilerin mücadelesini ekonomik-demokratik alana sınırlamaya çalışan, işçilerin faşizme karşı aktif mücadelesini ve çevredeki faşistlerin saldırılarına karşı aktif bir şekilde karşı konulmasını benimsemeyen bazı kişiler bu anlayışlarına ters düşen militan işçi arkadaşları karalamaya kalkıştı. Yeraltı Maden-İş Sendikası kendi bünyesinde ortaya çıkan bu sakat düşünceye de müdahale etti. Bu durumu, örgütlü olduğu bütün işyerilerindeki işçilere anlattı. Bütün işyerlerinden gelen işçi temsilcileri Genel Merkez'de bu konuyu açık açık tartıştılar. Sonuç olarak böyle bir düşünce yapısına sahip kişilerin Yeraltı Maden-İş Sendikası'nda barınmaması gerektiği kararı alındı. Bu insanların sendika ile ilişkisi işçilerin aklıyla bu kararla kesilmiş oldu. Şuraya buraya kendilerini yamamaya çalışan bu mücadele kaçınları şimdi bir hayli "ilerleyerek" varacakları asıl yere vardılar.

1976 yılında birlik ve beraberlik içinde işçi sınıfına layık bir şekilde 23 gün kararlı bir grev başarılmıştı. Şimdi iki yıl sonra böyle bir deneyim maden işçileri yeni bir greve bağladılar. Bu grevde de zafer mutfaka yığıt maden işçilerinin olacaktır...

**DEVİRİMİ YOL**  
15 GÜNLÜK SİYASİ DERGİ

Sahibi: Mehmet YAZICI • Sorumlu Müdürü: Yaşarhan ARSLAN • Yönetim Yeri: Hasan Ali Yücel Cad. 39/D, İncesu - ANKARA

ABONE KOŞULLARI: Yurt içi 6 Aylık 60 TL, Yıllık 110 TL - Yurt dışı: 6 Aylık 120 TL, Yıllık 240 TL. Abone olmak için Mehmet YAZICI adına Posta Çeki No: 104620'ye para yatırılması yeterlidir.

DAĞITIM: EMEK-DA, Ankara: İhlamur Sok. 8/10, Kızılay - İstanbul: Himaye-i Etfal Sok. 6/21, Cağaloğlu - İzmir: Ahmetağa Mah. 857. Sok. 3/D Salihağa İşhanı, Oda No: 228 • BASKI: EM-AŞ Veb Ofset Tesişleri, Ulus - ANKARA

YAZIŞMA ADRESİ: PK. 383, Kızılay - ANKARA